

GIỮ VỮNG NIỀM TIN VÀO KỶ LUẬT CÔNG MINH CỦA ĐẢNG

□ NGUYỄN VĂN HẢI

Năm 2017 là năm siết chặt kỷ luật Đảng, cũng là năm có số lượng cán bộ lãnh đạo cấp cao bị thi hành kỷ luật nhiều nhất từ trước đến nay.

Trong đó, vụ việc thu hút sự quan tâm đặc biệt của dư luận là ông Đinh La Thăng bị đình chỉ sinh hoạt Đảng, cho thôi chức đại biểu Quốc hội và bị đề nghị truy tố, bắt tạm giam. Vụ luận quan tâm bởi lẽ, đây là lần đầu tiên, một cá nhân từng giữ chức Ủy viên Bộ Chính trị - một vị trí lãnh đạo cấp cao của Đảng, đã sa vào vòng lao lý. Việc ông Thăng bị tạm giam không chỉ là hệ quả tất yếu của hàng loạt sai phạm trong quản lý kinh tế, gây hậu quả nghiêm trọng trong thời gian ông giữ chức vụ Chủ tịch Hội đồng quản trị Tập đoàn Dầu khí Quốc gia Việt Nam (PVN), mà còn là minh chứng khẳng định ý chí, quyết tâm và nỗ lực của toàn Đảng, toàn dân, đặc biệt là Ban Chấp hành Trung ương, Bộ Chính trị, Ban Bí thư và người đứng đầu Đảng ta trong việc ngăn chặn, đẩy lùi tham nhũng, lãng phí, góp phần làm trong sạch bộ máy Đảng, Nhà nước.

NHỮNG TIẾNG NÓI LẠC LÒNG CÁN PHÁI PHÊ PHÁN, BÁC BỎ

Trong khi đông đảo cán bộ, đảng viên và nhân dân ta đã bày

tỏ sự đồng tình và ủng hộ quyết định công minh của Đảng và Nhà nước ta; đồng thời, khẳng định niềm tin vào công lý của chế độ ta, thì các thế lực thù địch, phản động và thành phần bất mãn, cơ hội chính trị lai tung tin hoài nghi, phủ nhận công cuộc đấu tranh phòng chống tham nhũng của Đảng, Nhà nước. Họ rêu rao rằng, sự "bắt bớ này là cuộc thanh trừng nội bộ", là "đấu đá giữa các phe nhóm lợi ích trong Đảng Cộng sản", là "sự triệt hạ các đối thủ chính trị trước thềm Đại hội Đảng sắp tới", thậm chí có kẻ còn xuyên tạc, bịa đặt: "Có người chống tham nhũng dù bán thân họ không dính vào tham nhũng kinh tế, nhưng lại sa vào tham nhũng quyền lực chính trị". Thô thiển hơn, có kẻ suy luận là cuộc chiến chống tham nhũng gần đây của Việt Nam cũng chẳng qua chỉ là "học mót" chiến dịch "đả hổ diệt ruồi" từ một nước láng giềng... Từ những ý kiến, bình luận ác ý đó, họ lái sang ý đồ chính trị thông qua những lập luận "sặc mùi" chống phá, kiểu như: "Muốn xóa bỏ tận gốc căn nguyên của tham nhũng ở Việt

Nam, phải thay đổi thể chế chính trị bằng cách xây dựng một chế độ đa đảng, xã hội dân sự, vì còn chế độ "độc đảng" là còn nguồn cơn xảy ra những đại án tham nhũng, quyền lợi chỉ thuộc về một bộ phận tinh hoa, còn đại bộ phận người dân vẫn đói nghèo, xã hội không thể phát triển được"(!).

Không phải bây giờ, mà trước bất cứ sự kiện, vấn đề lớn nào diễn ra trong nước, thu hút sự quan tâm của dư luận xã hội, một số cơ quan truyền thông ở hải ngoại thiếu thiện chí với Việt Nam cũng đều a dua, hòa theo những kẻ tự xưng là "nhà hoạt động nhân quyền", "nhà đấu tranh dân chủ", "nhà bảo tự do" ở trong nước. Sau khi "nghe hơi nôi chõ" thông tin, họ đồng loạt "kê tung người hứng", "mượn gió bẻ măng", "đục nước béo cò" để cùng chia "mùi dùi" vào Đảng, Nhà nước và chế độ ta. Chiếu trò này tuy không có gì mới, nhưng nó được lặp đi lặp lại càng chứng tỏ họ đã "vạch áo cho người xem lưng", tự bộc lộ rõ động cơ, mưu đồ chính trị nham hiểm.

Vì vậy, bên cạnh việc đặt niềm tin vào kỷ luật công minh của

Cuộc chiến tương tự những không có “vùng cấm”, “vùng nê”, “vùng nê”

Đảng, pháp luật của Nhà nước, chúng ta cần tỉnh táo, cảnh giác phòng ngừa, làm thất bại mọi âm mưu, thủ đoạn của các thế lực thù địch, phản động, cơ hội chính trị, lợi dụng công cuộc đấu tranh phòng chống tham nhũng của Đảng, Nhà nước ta để tung ra những ý kiến bình luận sai trái, lệch lạc, cố tình bôi nhọ, bóp méo sự thật, lái dư luận vào những ý đồ đen tối.

KIẾN QUYẾT XỬ LÝ NGHIÊM NHƯỜNG CÁN BỘ, ĐẢNG VIÊN THOÀI HÓA, BIẾN CHẤT

Đã từ lâu, Đảng ta xác định công cuộc đấu tranh phòng, chống tham nhũng là một cuộc đấu tranh lâu dài, gian khổ, nhưng cũng là nhiệm vụ thường xuyên, cấp bách. Cách đây 11 năm, ngày 21-8-2006, Trung ương Đảng khóa X đã ban hành Nghị quyết số 04-NQ/TW về “*Tăng cường sự lãnh đạo của Đảng đối với công tác phòng, chống tham nhũng, lãng phí*”. Quốc hội cũng đã thông qua Luật phòng,

chống tham nhũng từ năm 2005. Việc Đảng ta tái lập Ban Nội chính Trung ương, thành lập Ban chỉ đạo Trung ương về phòng chống tham nhũng cũng không ngoài mục đích nhằm ngăn ngừa, đẩy lùi tình trạng tham nhũng, không để cho “quốc nạn” này cản trở công cuộc xây dựng, bảo vệ và phát triển đất nước.

Không có “vùng cấm”, “vùng nê”, “vùng nê”; không có trường hợp ngoại lệ; không bị bất cứ sức ép và sự can thiệp nào là những dấu ấn nổi bật trong cuộc chiến phòng, chống tham nhũng những năm gần đây. Điều đó được thể hiện rõ nét, nhất là từ đầu nhiệm kỳ Đại hội Đảng XII (1-2016) đến nay, Đảng ta đã ký luật hơn 20 cán bộ cao cấp từ mức khiển trách trở lên. Đó là những cán bộ lãnh đạo đương chức ở các địa phương: Thành phố Hồ Chí Minh, Đà Nẵng, Hải Phòng, Đồng Nai, Hậu Giang và cán bộ lãnh đạo các bộ: Công Thương, Nội vụ; lãnh đạo Liên minh hợp tác xã Việt Nam và lãnh đạo Quân

khu 1. Không những vậy, một số cán bộ cấp cao nghỉ hưu cũng bị xử lý kỷ luật do những sai phạm trong thời gian đương chức như nguyên lãnh đạo các tỉnh, thành phố: Hậu Giang, Bình Định, Gia Lai, Vĩnh Phúc, Đắk Nông, Hải Phòng và nguyên lãnh đạo: Ban Tổ chức Trung ương, Bộ Công Thương, Bộ Tài nguyên và Môi trường, Ban chỉ đạo Tây Nam Bộ. Ngoài ra, hàng loạt cán bộ đương chức hay từng giữ chức vụ chủ tịch hội đồng thành viên, tổng giám đốc của nhiều tập đoàn kinh tế lớn cũng bị xử lý kỷ luật; có người đã bị khởi tố hình sự, bắt tạm giam. Đây là chưa kể trong năm 2016, cấp ủy, Ủy ban Kiểm tra các cấp đã xử lý kỷ luật hơn 18.800 đảng viên, trong đó có gần 1.700 đảng viên bị khai trừ ra khỏi Đảng. Nguyên nhân chủ yếu của những đảng viên bị loại khỏi đội ngũ là do tham nhũng hoặc suy thoái nghiêm trọng về tư cách đảng viên. Năm 2017 cũng là năm có nhiều tổ chức đảng bị xử lý kỷ luật; trong

Sai phạm tại dự án Nhiệt điện Thái Bình 2 và cú sa lầy của PVC đã khiến nhiều cựu lãnh đạo cấp cao của PVC bị khởi tố

Ảnh: TTXVN

đó, có hai tập thể ban thường vụ cấp ủy cấp tỉnh bị Trung ương thi hành bằng hình thức cảnh cáo, đó là Ban Thường vụ Thành ủy Đà Nẵng nhiệm kỳ 2015-2020 và Ban Thường vụ Tỉnh ủy Vĩnh Phúc nhiệm kỳ 2010-2015.

Cách đây 23 năm, tại Hội nghị đại biểu toàn quốc giữa nhiệm kỳ khóa VII (1-1994), Đảng ta đã nhận định, tham nhũng là một trong bốn nguy cơ liên quan đến sự tồn vong của Đảng và chế độ. Với quyết tâm làm trong sạch bộ máy, củng cố niềm tin trong nhân dân, ngoài ban hành Quy định số 47-QĐ/TW ngày 1-11-2011 về “*Những điều đảng viên không được làm*”, trong hai nhiệm kỳ liên tiếp, Đảng ta đã ban hành Nghị quyết Trung ương 4 khóa XI “*Một số vấn đề cấp bách về xây dựng Đảng hiện nay*” (năm 2011) và Nghị

quyết Trung ương 4 khóa XII về “*Tăng cường xây dựng, chỉnh đốn Đảng; ngăn chặn, đẩy lùi sự suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống, những biểu hiện “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” trong nội bộ*” (năm 2016). Trong Nghị quyết Trung ương 4 khóa XII, lần đầu tiên Đảng ta đã nêu ra 27 biểu hiện suy thoái cụ thể về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống và những biểu hiện “tự diễn biến, tự chuyển hóa” trong nội bộ. Việc nhận diện, tìm ra nguyên nhân cũng như đề xuất các giải pháp nhằm đấu tranh ngăn chặn, loại bỏ 27 biểu hiện suy thoái của một bộ phận không nhỏ cán bộ, đảng viên là góp phần cắt bỏ những “ung nhọt” trong bộ máy Đảng, Nhà nước, từ đó làm cho “*cơ thể*” của Đảng, Nhà nước trở nên khỏe khoắn, lành mạnh hơn.

NIỀM TIN VÀO KỶ LUẬT CÔNG MINH CỦA ĐẢNG, PHÁP LUẬT CỦA NHÀ NƯỚC

Với mục đích củng cố, tăng cường sức mạnh nội lực của Đảng, mới đây, Bộ Chính trị đã ban hành Quy định số 102-QĐ/TW về xử lý kỷ luật đảng viên vi phạm. Khoản đầu tiên của Điều 2 về nguyên tắc xử lý kỷ luật nêu rõ: “Tất cả đảng viên đều bình đẳng trước kỷ luật của Đảng. Đảng viên ở bất cứ cương vị nào, nếu vi phạm kỷ luật của Đảng đều phải được xem xét, xử lý kỷ luật nghiêm minh, kịp thời”. Nguyên tắc xử lý kỷ luật này không chỉ là lời cảnh tỉnh, cảnh báo đối với những đảng viên có biểu hiện “nhúng chàm” phải sớm tự giác gột rửa, “cải tà quy chính” để tránh rơi vào vòng lao lý; mà còn khẳng định Đảng ta tiếp tục đề cao kỷ luật, siết chặt

Đảng viên và cán bộ cũng là người. Ai cũng có tính tốt và tính xấu. Song đã hiểu biết, đã tình nguyện vào một Đảng vì dân, vì nước, đã là một người cách mạng thì phải cố gắng phát triển những tính tốt và sửa bỏ những tính xấu. Vì tính xấu của một người thường chỉ có hại cho người đó; còn tính xấu của một đảng viên, một cán bộ sẽ có hại đến Đảng, sẽ có hại đến nhân dân”.

Chủ tịch HỒ CHÍ MINH

đội ngũ và sẽ không dung tha cho bất cứ cán bộ, đảng viên nào cố tình sai phạm, nhất là sa ngã vào con đường thoái hóa, biến chất, tham nhũng, lãng phí, gây tác động tiêu cực đến sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc.

Pháp luật bất vị thân. Bằng việc kiên quyết “nói không” với tham nhũng; xử lý kịp thời, thích đáng đối với tất cả các trường hợp cán bộ các cấp sai phạm, Đảng ta đã và đang thể hiện tinh thần của “một Đảng tiên bộ, mạnh dạn, chắc chắn, chân chính” như Bác Hồ mong muốn. Điều có ý nghĩa hơn là, mỗi bước chuyển biến trong phòng, chống “quốc nạn” tham nhũng là một lần nhân lên niềm tin trong nhân dân đối với Đảng ta và chế độ ta. Đó là cơ sở để chúng ta tin vào sức mạnh kỷ luật của Đảng. Bởi vì, với tư cách là đại biểu cho lợi ích trung thành của giai cấp công nhân, nhân dân lao động và của dân tộc, trong lịch sử gần 90 năm xây dựng, phát triển và trưởng thành, mỗi quyết định sáng suốt, kịp thời của Đảng đều có tác động tích cực đến niềm tin của nhân dân. Từ niềm tin đó, sức mạnh của nhân dân được nhân lên, sẽ đủ sức “đời non lập biển”, sát cánh, đồng lòng với Đảng trên con đường hướng tới mục tiêu xây dựng đất nước Việt Nam xã hội chủ nghĩa “dân giàu, nước mạnh, dân chủ, công bằng, văn minh”. Tin tưởng vào Đảng là niềm tin chính nghĩa, là tin vào những giá trị cao đẹp mà Đảng đã và đang mang lại cho toàn dân ta.

Cũng cần nhắc lại rằng, tuy công tác phòng, chống tham nhũng của Đảng, Nhà nước đã đi đúng hướng và đang có những chuyển biến rất quan trọng;

nhưng chúng ta cũng không được phép chủ quan, sớm thỏa mãn, hài lòng với những kết quả đã đạt được. Vì cuộc đấu tranh phòng, chống tham nhũng liên quan đến con người, tổ chức bộ máy, nhất là đụng chạm đến những cán bộ có chức, có quyền, do đó, đòi hỏi chúng ta phải có những giải pháp đồng bộ cả về giáo dục, chính trị, hành chính, kinh tế, cơ chế, chính sách, pháp luật... Mọi biểu hiện nóng vội, muốn đốt cháy giai đoạn, cũng như thái độ cầm chừng, chậm trễ, lơ là trong “cuộc chiến” đầy cam go, phức tạp, nhạy cảm này đều không đúng với tinh thần, phương châm phòng, chống tham nhũng của Đảng, Nhà nước ta.

Điều quan trọng nhất lúc này đối với đội ngũ cán bộ, đảng viên, ngoài việc chung tay, góp sức với toàn Đảng, toàn dân, toàn quân kiên quyết đẩy lùi “quốc nạn” tham nhũng, thì bản thân mỗi người phải thường xuyên tự giác tu dưỡng, rèn luyện đạo đức cách mạng, gương mẫu thực hành cần, kiệm, liêm, chính, chí công vô tư. Bởi rằng Chủ tịch Hồ Chí Minh từng khẳng định: “Đảng viên và cán bộ cũng là người. Ai cũng có tính tốt và tính xấu. Song đã hiểu biết, đã tình nguyện vào một Đảng vì dân, vì nước, đã là một người cách mạng thì phải cố gắng phát triển những tính tốt và sửa bỏ những tính xấu. Vì tính xấu của một người thường chỉ có hại cho người đó; còn tính xấu của một đảng viên, một cán bộ sẽ có hại đến Đảng, sẽ có hại đến nhân dân”⁽¹⁾. □

(1) Hồ Chí Minh: *Toàn tập*, Nxb. Chính trị quốc gia - Sự Thật, xuất bản lần thứ 3, H, 2011, t. 5, tr. 294.